

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VI. Vtrum per pœnitentiam subsequentem etiam opera mortua
viuificentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

ta aeterna, quod meritum mortificatum per peccatum debet redire per penitentiam. quia etiam ratione illius homo acquisiuit ius ad vitam aeternam dummodo decedat in gratia; quod si redeat meritum, debet & gratia redire, vt ex dictis patet: quia homo de facto non est proximè acceptus ad vitam aeternam, nisi per gratiam habitualement sibi inhaerentem.

Petes 2. an gratia concessa ratione contritionis, vel Sacramenti prius infundatur, quam ea quae restituitur? ex dictis patet non infundi prius tempore, cum gratia per peccatum deperdit eodem instanti restituatur, quo tollitur impedimentum. quari ergo potest de prioritate naturae. ad quod

Respondetur quod propria naturae prioritas non intercedat, cum contritio, & gratia, quae ratione illius conceditur, nullam exerceat causalitatem respectu gratiae, quae restituitur; aliquo tamen modo dici posse prius naturam infundi gratiam, quae conceditur ratione contritionis (quem modum loquendi etiam usurpat Suarez sect. 3. cit. num. 27.) quia homo non potest gratiam deperditam recuperare, nisi constituatur Dei amicus; & remoueat ex ore peccati, quod fit per gratiam concessam ratione contritionis, vel Sacramenti. itaque illa gratia saltem prius naturam praerequiratur in subiecto, vt alia possit restitui, illa vero ex vi modi, quo conceditur, non requirit aliam. secus accidit in reuiuiscencia sacramentorum, vt suo loco in superioribus explicuimus.

DVBIVM IV.

Virum gratia habitualis per Sacramenta ex opere operato concessa, & per peccatum deperditam restituatur per penitentiam?

V. G. aliquis in baptismo consecutus est gratiam vt quatuor ex opere operato, quam peccando perdit, quaeritur num ei resurgenti per penitentiam, vel etiam per Sacramenti legitimam acceptionem restituatur?

Negat Vasquez 1. 2. tomo 2. disput. 221. cap. 7. §. ceterum notandum, & hic, dubio 3. in fine.

Afferit Suarez disput. 2. de reuiuiscencia meritorum sect. 3. num. 57. Valentia disput. 7. quaest. 6. puncto 1. §. tertio notandum & alij.

Notandum vtrouis modo potuisse nobis huiusmodi gratiam concedi: quomodo vero sit concessa, neque ex scripturis, neque ex Conciliis, vel Patribus satis solide posse colligi: probabiliter tamen dici potest etiam huiusmodi gratiam restitui.

Probat, Christus promeruit vt gratia nobis concessa per actus nostros meritorios per peccatum deperditam restitueretur per penitentiam, ergo videtur etiam meruisse, vt restitueretur collata per Sacramenta. consequentia probatur, non minus decet meritum Christi immediate applicatum alicui instrumentum ab eo instituto perseverare in diuina acceptione, quam nostrum meritum, ergo id videtur promeruisse, & proinde gratia collata per tale instrumentum videtur restituenda.

Confirm. hac ratione potest homo excitari ad studiosam Sacramentorum frequentationem. & haec quidem ostendunt potuisse decenter ita fieri, sed non ita concludunt reipsa factum, vt altera

sententia non sit verè probabilis, & varia quae adfert Suarez non ita difficulter solui possunt, quia tamen ea sententia fauet pietati, videtur amplectenda cum pro altera non adferantur etiam aliqua, quae magnopere urgeant.

Ex hac vero sententia sequitur hominem per penitentiam resurgentem semper recipere maiorem gratiam, quam haberet ante peccatum. quia recipit aliquam ratione praesentis dispositionis, vel ratione Sacramenti & insuper omnem quam antea siue per proprios actus, siue per Sacramenta obtinuerat. quod maximam consolationem potest adferre homini diligenter in pietatis operibus se exercenti, & Sacramenta frequentanti, considerare nimirum quod licet fortè ex fragilitate per peccatum ex Dei gratia exciderit, per penitentiam tamen totam pristinam gratiam sit recuperaturus.

ARTICVLVS VI.

Virum per penitentiam subsequentem etiam opera mortua viuificentur?

NOTAT opera duobus modis dici mortua, scilicet effectiue, quia sunt causa mortis animae, vt sunt peccata mortalia, alio modo priuatiue, quia carent vita spirituali, quae est ex charitate, per quam anima Deo coniungitur. hoc praemisso

Respondet neutra viuificari. de prioribus patet, quia peccata delentur & remittuntur per penitentiam, ergo non possunt per illam viuificari. Confirm. si sint peccata mortalia homo per illa constituitur Dei inimicus, dignus aeternis suppliciis, ergo non possunt viuificari, cum nunquam Deo fuerint accepta. idem dicendum de venialibus, cum haec etiam Deo displiceant. De posterioribus, hoc est, de operibus honestis etiam supernaturalibus factis extra statum gratiae

Probat, ea nunquam habuerunt vitam, nec vnquam fuerunt accepta ad vitam aeternam, cum persona operans esset inimica Deo, ergo.

Aduerte tamen haec bona opera etiam facta in statu peccati valere 1. ad impletionem praeccepti & ad vitandum peccatum, & hoc modo valere aliquam ratione ad diminutionem poenae.

2. Disponere hominem ad recipienda vltiora auxilia, quibus promoueat ad iustificationem & ad gratiam recipiendam.

3. Possse etiam valere ad dilationem vel etiam condonationem poenae temporalis vt patet in Niuiitis, Ionae 3.

Explicatis iis quae de penitentia, quatenus virtus est, dicenda videbantur, sequitur eiusdem consideratio, vt est Sacramentum. De qua ratione paucis egit S. Tho. quaest. 84. & 90. felici vero morte praeventus rem pro dignitate explicare non potuit. De qua, vtpote necessaria ad excipiendas confessiones, paulò fusiùs est agendum.

